

FACT

Ude - og hjemme

INDHOLD

IFRS-regnskaber	2-3
Medarbejderobligationer	3-5
Beskatning af rejser	5
Skattefrie omstruktureringer	6-7
– det bemærkes	8

Spørgsmålet er, om indholdet i denne overskrift overhovedet giver nogen form for mening længere.

Enhver form for regulering af samfundet sker i dag på en helt anderledes måde end for bare ganske få år siden. Globalisering er ikke længere et udtryk uden substans.

Revisorbranchen har i mange år skelet til den internationale udvikling, når regler og standarder skulle nedfældes på papir. Denne udvikling mærker flere og flere af vore kunder også.

Aflæggelse af et regnskab er ikke længere en affære, der foregår efter gode, gamle danske bestemmelser og opfattelser. Er en virksomhed af en vis størrelse, er regnskabsaflæggelsen nu reguleret af noget så eksotisk som IFRS.

Forkortelsen står for "International Financial Reporting Standards" – og disse standarder er i de senere år blevet til lovgivning i Danmark for nogle selskaber. Andre selskaber følger standarderne uden ved lov at være forpligtede til det.

Tankegangen hos andre folkeslag er ikke altid den samme som danskernes – og det, som vi i Danmark har anset som rigtigt på regnskabsområdet, anses ikke altid af andre som værende en god ide.

Skattetrykket er altid til debat – og debat om dette emne er sikkert et globalt fænomen på nær i ganske enkelte oliestater, hvor skat er et fuldstændig ukendt begreb.

Nulskat er der næppe udsigt til i Danmark. Det interessante er, at landene omkring os i resten af den globale landsby i et vist omfang sætter skatterne på lønindkomst ned.

Den vej er Danmark endnu ikke gået. Vi har skattestop, og selskabsbeskatningen er inde i en udvikling, hvor procentsatsen af og til sættes lidt ned. Skatten på løn er der ikke rørt ved - og så er der grobund for andre løsninger.

En af dem er medarbejderobligationer. Denne ordning anvendes i stort omfang, og vi bringer en gennemgang af hovedtrækkene i reglerne.

Måske sætter den globale opvarmning grænser for lysten til at komme ud på længere sigt – men indtil videre er der alligevel skattemæssige betragtninger omkring rejser til udlandet. Disse regler beskriver vi kort.

Endelig har vi en omtale af skattefrie omstruktureringer, som – rigtigt gættet – udspringer af noget om ikke globalt, så dog af europæisk regulering. Måske kunne den gamle talemåde ændres til, at "ude og hjemme er lige godt"?

IFRS-regnskaber

Kort introduktion til regnskabsaflæggelse efter internationale regnskabsstandarder - IFRS

Flere og flere danskere er hoppet med på "aktietoget" – der investeres i børsnoterede aktier som aldrig før.

En af grundreglerne for aktieinvestering er at sætte sig grundigt ind i de forretningsmæssige forhold i den virksomhed, som man påtænker at investere i. Den nemmeste vej hertil er som regel at rekvirere selskabets årsrapport.

Når man læser afsnittet om anvendt regnskabspraksis i en årsrapport, vil man her i langt de fleste situationer bemærke, at selskabet anvender internationale regnskabsstandarder i sin regnskabsaflæggelse. Årsrapporten aflægges altså ikke længere med baggrund i årsregnskabsloven, men i overensstemmelse med IFRS.

De omfattede virksomheder

Siden 1. januar 2005 har det været et krav, at børsnoterede virksomheders koncernregnskab aflægges efter IFRS. Børsnoterede virksomheder omfatter virksomheder noteret på fondsbørsen, men også virksomheder optaget på en autoriseret markedsplads – for eksempel Dansk AMP – anses i denne sammenhæng for at være børsnoterede. Virksomheder, som er noteret på First North, bliver derimod ikke betragtet som børsnoterede virksomheder.

Årsregnskabsloven indeholder bestemmelser om anvendelse af de internationale regnskabsstandarder. Heraf fremgår blandt andet, at de omfattede virksomheder kan vente til 1. januar 2009 med at udarbejde moderselskabsregnskabet efter IFRS. Langt de fleste koncerner har dog – med god grund – valgt at udarbejde moderselskabsregnskabet efter samme principper som koncernregnskabet.

Andre virksomheder end de børsnoterede kan frivilligt vælge at udarbejde årsrapporten efter de internationale regnskabsstandarder. Fra 2009 er der dog krav om, at såfremt koncernregnskabet aflægges efter de internationale standarder, skal moderselskabsregnskabet også aflægges efter standarderne.

Virksomheder, der skal – eller vælger at – følge standarderne, er forpligtede til at følge samtlige vedtagne og godkendte standarder fra deres ikrafttræden. Man kan således ikke "shoppe" mellem standarderne og bruge årsregnskabslovens bestemmelser på nogle dele af årsrapporten

– det er alt eller intet. Formålet hermed er naturligvis at forhindre, at virksomhederne vælger fra forskellige regelsæt med henblik på at give regnskabet et bestemt indhold.

Ved siden af standarderne har virksomhederne pligt til at følge den særlige IFRS-bekendtgørelse. Denne bekendtgørelse indeholder en række krav vedrørende regnskabsaflæggelsen, som ikke er dækket af de internationale standarder. Der gælder eksempelvis krav til ledelsespåtegning, revision, ledelsesberetning samt indsendelse af årsrapporten.

Forskelle

Selv efter at årsregnskabsloven de senere år har undergået væsentlige forandringer, er der fortsat væsentlige forskelle mellem dansk regnskabsregulering og IFRS.

Ud over en lang række større og mindre forskelle i krav til præsentation og oplysninger er der blandt andet en lang række afvigelser vedrørende indregning og måling.

Ligeledes er opdateringsfrekvensen og udstedelsen af nye standarder præget af et højere tempo end det, man oplever i forbindelse med årsregnskabsloven. Når alle disse forhold tages i betragtning, er der alt andet lige større udfordringer forbundet med rapportering efter IFRS i forhold til rapportering efter årsregnskabsloven.

Fordele ved IFRS

Det må forventes, at flere danske, ikke-børsnoterede virksomheder fremover vil benytte muligheden for frivillig anvendelse af IFRS i regnskabsaflæggelsen.

Ved overvejelser omkring frivillig overgang til IFRS vil følgende faktorer indgå:

Anvendt regnskabspraksis

Frivillig anvendelse af IFRS

- Adgang til internationale kapitalmarkeder; lettere at tiltrække udenlandske investorer/samhandelspartnere og opnå finansiering i udlandet.
- Øget informationsværdi for aktionærer og analytikere; gennemsigtighed i regnskabsrapporteringen.
- Benchmarking; sammenlignelighed med konkurrenter og virksomheder inden for samme branche.
- Strategiske fordele; etablering af udenlandske filialer og datterselskaber.
- Børsnotering; element i en proces frem mod en børsintroduktion.

IFRS eller IAS

Når der tales om internationale regnskabsstandarder, anvendes såvel forkortelsen IFRS som forkortelsen IAS. IAS er betegnelsen på de gamle, men ajourførte standarder, mens alle nyere og kommende standarder bærer betegnelsen IFRS.

"IFRS light"

I forbindelse med de seneste ændringer til årsregnskabsloven har det været på tale at tilpasse loven til de internationale regnskabsstandarder.

Tilpasningen kunne foretages på en sådan måde, at de virksomheder, der ikke måtte ønske at følge standarderne fuldt ud, populært sagt kunne få mulighed for at følge en "IFRS light"-ordning i årsregnskabsloven.

En sådan ordning har indtil videre måttet afvente ændringer i standarderne.

Et udkast til international regnskabsstandard for små og mellemstore virksomheder, som er udsendt for nylig, kan måske blive en genvej til en sådan model. Standarden – der forventes udsendt i endelig udgave i første halvdel af 2008 – vil være mindre krævende end standarderne for de børsnoterede virksomheder.

Anvendelse af standarden vil kræve en ændring af årsregnskabsloven, idet årsrapporter skal udarbejdes efter denne lov eller efter de internationale regnskabsstandarder, som er godkendt af EU, suppleret med særlige danske krav.

Ny standard på vej

Medarbejderobligationer

Et element i en attraktiv lønpakke

Skattemyndighederne godkendte i foråret 2004, at medarbejderobligationsordninger kan finansieres ved lønnedgang.

Herved blev der åbnet for, at man som led i en virksomheds lønpolitik kan tilbyde medarbejderne valget mellem lavtbeskattede medarbejderobligationer og højtbeskattet, almindelig løn. Blot skal virksomheden overholde det krav, at samtlige medarbejdere skal have valget. Lønnedgangen skal endvidere være reel.

En medarbejderobligation er derfor ikke et personalegode i normal forstand, men derimod et attraktivt alternativ til at udbetale løn eller bonus som almindelig indkomst. Ordningen har eksisteret i mange år, men den har tiltrukket sig betydelig opmærksomhed og interesse, efter at skattemyndighederne godkendte, at ordningen kan finansieres ved fuld lønnedgang.

Medarbejderobligationer er en incitamentsordning, der også retter sig mod virksomheder, som ikke drives i selskabsform og derfor ikke

kan udstede aktier eller anparter til medarbejderne. Der er dog væsentlige forskelle mellem medarbejderobligationer og medarbejderaktier, blandt andet har medarbejderobligationer normalt ikke noget værdistigningspotentiale, ligesom de heller ikke giver modtageren medejerskab og stemmeret.

Selskaber, der kun har én ansat – som regel hovedaktionæren – kan også anvende ordningen.

Gældsbrief

En medarbejderobligation er i realiteten et gældsbrief, som en virksomhed udsteder til sine ansatte. Gældsbriefet kan tildeles skattefrit, såfremt visse betingelser opfyldes.

Den væsentligste betingelse er, at gældsbriefet skal båndlægges i fem år. Medarbejderen modtager derfor ikke nogen kontanter, før gældsbriefet indfries efter udløb af båndlæggelsesperioden.

Hovedaktionærselskaber

Forrentning af gældsrevet vil dog løbende blive udbetalt.

Overstiger medarbejderobligationens kursværdi ikke 4.900 kr. pr. medarbejder pr. år, er den helt skattefri. Den skattefrie beløbsgrænse reguleres årligt og er for 2007 fastsat til 4.900 kr. I det omfang obligationens kursværdi overstiger det skattefrie beløb, skal virksomheden svare en afgift på 45 % af det overskydende beløb.

Gunstig beskatning

En afgift på 45 % er for de fleste udtryk for en meget gunstig beskatning. Det hænger sammen med, at afgiften i modsætning til almindelig indkomstskat ikke skal indeholdes i beskatningsgrundlaget, men derimod betales "ved siden af".

Eksempel

Virksomheden udsteder en medarbejderobligation med en kursværdi på 10.000 kr. Afgiften udgør $0,45 \times (10.000 \text{ kr.} \div 4.900 \text{ kr.}) = 2.295 \text{ kr.}$ Afgiften betales i tillæg til obligationen, således at virksomhedens samlede udgift ved udstedelsen kan opgøres til 12.295 kr. Virksomheden har fuldt fradrag for dette beløb i udstedelsesåret.

Hadde virksomheden anvendt 12.295 kr. til udbetaling af almindelig løn eller bonus, skulle virksomheden have indeholdt A-skat af det fulde beløb. Medarbejderens endelige indkomstskat ville typisk andrage 4.600-7.800 kr., afhængigt af den pågældendes øvrige indkomstniveau og bopælskommune.

Afgiftssatsen på 45 % svarer i realiteten til en indkomstskattesats på 31 % ($45:(100+45)$). Til sammenligning er marginalskatten for almindelig lønindkomst normalt 38-64 %.

Fordel for alle

Særligt for lidt højere indkomster, hvor medarbejderen betaler topskat, giver medarbejderobligationer således mulighed for at halvere beskatningen af den del af lønnen, som modtages som medarbejderobligationer. De lavest beskattede medarbejdere har dog også fornuft af reglen.

Betingelser

Der er en række betingelser, som skal opfyldes, for at en medarbejderobligationsordning kan komme under den gunstige beskatning. For det første er det et krav, at samtlige medarbejdere i virksomheden tilbydes at få medarbejderobligationer.

Tilbuddet kan ikke rettes alene til en udvalgt skare eller til enkelte medarbejdere, som for eksempel har udmærket sig ved en særlig indsats. Medarbejderobligationer egner sig derfor ikke som individuelt belønningsinstrument, da virksomheden ikke må anlægge individuelle bedømmelser som grundlag for tildelingen.

Virksomheden kan dog afskære medarbejdere, som ikke har tilstrækkelig anciennitet, fra at få medarbejderobligationer. Skattepraksis tillader her, at virksomheden kan sætte anciennitetskravet så højt som tre år, hvis det ønskes.

For det andet skal alle normalt have lige meget. Dette udgangspunkt modificeres dog således, at kravet anses for opfyldt, hvis alle får relativt lige meget set i forhold til deres årsløn.

Kursværdien af medarbejderobligationen med tillæg af den afgift, som virksomheden betaler heraf, må udgøre op til 10 % af den enkelte medarbejders kontante årsløn. Det indebærer, at højtlønnede medarbejdere kan få et større kronebeløb i medarbejderobligationer end lavtlønnede medarbejdere.

Ved opgørelsen af den nævnte 10 %-grænse anvendes et fornuftigt mål for den enkeltes normale årsløn. Udsving på grund af særlig bonus, overtidsbetaling og lignende medregnes ikke. Det er vigtigt at huske, at medarbejderobligationer og afgiften heraf heller ikke regnes med til årslønnen.

For det tredje skal medarbejderobligationerne båndlægges. Virksomheden skal derfor etablere et båndlægningsdepot hos sit pengeinstitut. Selvom depotet i princippet oprettes til fordel for den enkelte medarbejder, indestår pengeinstituttet for, at medarbejderobligationerne ikke udleveres, før der er forløbet fem kalenderår.

Der regnes med fulde kalenderår. Udstedes medarbejderobligationer efter den 31. december, er båndlæggelsesperioden således op til næsten 6 år.

Renter

Der er ikke skattemæssigt krav om, at medarbejderobligationer skal bære en rente, men kom-

bineret med en lønreduktion vil det være hensigtsmæssigt at kompensere for den udskudte lønudbetaling ved at betale rente af obligationsbeløbet.

Renten kan udbetales løbende til medarbejderne og bliver beskattet på almindelig vis, det vil sige normalt med 33-59 %.

Hertil kommer, at rentesatsen har direkte betydning for kursansættelsen af medarbejderobligationen, idet en højere rente alt andet lige giver en højere kurs.

Kursværdien anvendes ved opgørelse af afgiften, ved opgørelse af virksomhedens skattemæssige fradrag ved udstedelsen samt ved op-

gørelse af en eventuelt skattepligtig indfrielsesgevinst for medarbejderen.

Beskatning af medarbejderne ved indfrielse kan ske, hvis obligationen ikke forrentes, eller hvis dens rente på udstedelsestidspunktet er mindre end den skattemæssige mindsterente. Denne udgør i skrivende stund 3 % p.a.

Risiko

Det hører med til vurderingen af ordningen, at ved at modtage en medarbejderobligation erhverver medarbejderen en fordring på virksomheden, hvorved medarbejderen påtager sig risiko for tab, hvis virksomheden bliver insolvent.

Beskatning ved indfrielse

Beskatning af rejser

Skattepligt eller skattefrihed må afgøres ud fra konkret vurdering

Ansatte er ikke skattepligtige af egentlige forretningsrejser. Det gælder også, hvis der er tale om studierejse af generel karakter, og studierejsen primært tilgodeser arbejdsgiverens interesser.

Har rejsen derimod karakter af hel eller delvis ferie, fordi arrangementet har et såkaldt "ikke ubetydeligt" turistmæssigt islæt, skal den ansatte beskattes af værdien af den private del af rejsen. Den private del af rejsen sættes til markedsværdien.

Det kan ofte være vanskeligt at afgøre, om en rejse skal betragtes som en skattefri studierejse eller en skattepligtig ferierejse for ansatte.

Der skal derfor i det enkelte tilfælde foretages en konkret vurdering, hvor blandt andet følgende kriterier indgår:

- Er studierejsen relevant for deltagerne?
- Sker deltagelsen for at vedligeholde og ajourføre den faglige viden, eller er der tale om videreuddannelsesformål?
- Er der tale om et turistmæssigt islæt?

Det er væsentligt, at rejsen har et overvejende fagligt indhold, således at størstedelen af rejsen er fagligt begrundet.

Der bør foreligge et detaljeret program over aktiviteterne på rejsen.

Deltager ægtefælle og børn i rejsen, taler dette for, at rejsen er af turistmæssig karakter, med mindre der er en overvejende erhvervmæssig eller faglig begrundelse for, at ægtefællen deltager.

Arbejdsgiverbetalte ferierejser og andre rejser, der ikke har en direkte sammenhæng med virksomhedens erhvervmæssige aktiviteter eller i øvrigt tilgodeser virksomhedens forretningsmæssige interesser, skal beskattes hos den ansatte.

Holdes der ferie i forbindelse med en i øvrigt ikke-skattepligtig forretningsrejse, vil værdien som udgangspunkt være skattepligtig.

Da rejsen imidlertid er erhvervmæssigt begrundet, vil værdien af ferieopholdet kunne komme ind under bagatelgrænsen, forudsat at værdien ikke overstiger 5.200 kr.

Ferierejser

Skattefrie omstruktureringer

Skattefrie omstruktureringer kan nu gennemføres uden tilladelse

Folketinget har vedtaget såkaldte objektive regler om skattefrie omstruktureringer som valgfrit alternativ til de hidtidige, direktivstyrede regler, der alene kan anvendes efter tilladelse fra SKAT.

Fremover gælder der altså to parallelle regelsæt om skattefrie omstruktureringer. Reglerne gælder for omstruktureringer, der gennemføres med skattemæssig skæringsdato den 1. januar 2007 eller senere.

Værnsregler

De objektive regler indeholder værnsregler, der skal tilgodese de samme hensyn, som hidtil er varetaget via tilladelsessystemet. Værnsreglerne kan komme til at bremse anvendelsen, da reglerne er meget restriktive.

Reglerne om skattefrie omstruktureringer uden tilladelse indebærer klare forenklinger i relation til fusioner og i relation til visse tilførsler af aktiver. Desuden er det en klar forenkling, at der i mange tilfælde kan etableres personlige holdingselskaber uden tilladelse.

For skattefrie aktieombytninger og i særdeleshed skattefrie spaltninger gælder imidlertid nogle betingelser, der forudsætter en præcision ved værdiansættelse og fordeling af aktiver/passiver, som forekommer at være helt urealistisk. Uden en lempelse af betingelserne eller en "reparationsmulighed" er det vanskeligt at forestille sig, at reglerne får den helt store udbredelse.

Det er først og fremmest skatteydernes egen risiko, hvis en skattefri transaktion på væsentlig måde gennemføres i strid med de objektive betingelser, og en tilladelse er således først og fremmest udtryk for, at skatteforvaltningen anser de subjektive betingelser for opfyldt.

Ved behandling af anmodninger om tilladelse til skattefri aktieombytning lægges der i Danmark stor vægt på, om ansøger har tilkendegivet, at det erhvervende selskab ikke afhænder aktier i det erhvervede selskab i en periode på 3 år efter aktieombytningen. Det skyldes, at aktieavancer efter 3 års ejertid normalt er skattefrie for danske selskaber.

Skattefrie spaltninger af rene holdingselskaber, hvorved personaktionærer opnår hver sit personlige holdingselskab, tillades normalt, når det spaltede selskab har aktive datterselskaber, og når spaltningen ikke har til formål at sikre, at en aktionær kan bringe sit ejerskab til de aktive selskaber til ophør uden beskatning og uden at igangsætte nye aktiviteter i sit holdingselskab.

I situationer, hvor et holdingselskab har ejet et driftsselskab i mindst 3 år, tillades en spaltning af driftsselskabet, med mindre det selskab, som holdingselskabet beholder, er uden aktivitet.

Det fremgår ikke af lovtæksten, hvorvidt skatteydere, der vælger at gennemføre en skattefri omstrukturering efter de objektive regler, kan påberåbe sig behandling efter tilladelsessystemet. Skatteministeren har dog bekræftet, at det er muligt efterfølgende at ansøge om tilladelse til en skattefri omstrukturering, selv om den pågældende omstrukturering i første omgang er gennemført uden tilladelse.

Et valg af de objektive regler fratager således ikke skatteyderne de rettigheder, som følger af fusionsdirektivet.

Aktieombytning

Det er en betingelse for aktieombytning uden tilladelse, at værdien af de modtagne aktier med tillæg af en eventuel kontant udligningsum svarer til handelsværdien af de ombyttede aktier. Reglen skal sikre, at der ikke sker forskydninger af værdier mellem de deltagende aktionærer.

Betingelsen kan udgøre en betydelig hindring for at anvende de nye regler, idet værdiansættelser af erhvervsvirksomheder altid er forbundet med en vis usikkerhed.

Aktier i det erhvervende selskab, som aktionærene modtager som vederlag for aktier i det ombyttede selskab, behandles ved indkomst-opgørelsen, som om de var erhvervet på samme tidspunkt og for samme anskaffelsessum som de ombyttede aktier.

Ved en aktieombytning uden tilladelse gælder der den særregel, at hvis en selskabsaktionær, som før aktieombytningen var aktionær i både det ombyttede og det erhvervende selskab, ombytter aktier, anses både vederlagsaktier og eksisterende aktier i det erhvervende selskab for erhvervet på ombytningstidspunktet. Det er uden betydning, hvor mange aktier selskabsaktionæren har i det erhvervede og i det erhvervende selskab, og hvor store værdier disse aktier hver især repræsenterer.

Hvis selskabsaktionæren på ombytningstidspunktet har ejet alle sine aktier i begge selskaber i mere end 3 år, anses vederlagsaktierne

Spaltning af holdingselskaber

dog på normal vis for erhvervet på det samme tidspunkt som de ombyttede aktier, og anskaffelsestidspunktet for de eksisterende aktier i det erhvervende selskab berøres i denne situation ikke.

Det erhvervende selskab anses for at have erhvervet aktierne i det ombyttede selskab på ombytningstidspunktet for den oprindelige anskaffelse. Dette er en væsentlig forskel, når der sammenlignes med en aktieombytning efter tilladelsessystemet.

Det erhvervende selskab kan heller ikke anvende et gammelt tab på aktier ejet i mindre 3 år til modregning i gevinster ved salg af aktier i det ombyttede selskab.

Hvis det erhvervende selskab i en periode på tre år regnet fra ombytningstidspunktet modtager skattefrit udbytte af aktierne i det erhvervende selskab, der overstiger det erhvervende selskabs andel af det ordinære resultat i den godkendte årsrapport for det regnskabsår, som udlodningen vedrører, anses aktierne i det ombyttede selskab for solgt til tredjemand på ombytningstidspunktet.

Det tillades dog, at der udloddes et større udbytte end andelen af det ordinære resultat for et givent regnskabsår, hvis det overskydende udbyttebeløb kan rummes inden for ikke-udlodede ordinære resultater for det regnskabsår, der svarer til indkomståret før det indkomstår, hvor aktieombytningen gennemføres, og de følgende indkomstår.

Skattefri spaltning

Uanset om det er en ophørsspaltning eller en grenspaltning, kan en spaltning ikke gennemføres uden tilladelse, hvis der er tale om en spaltning, hvor en selskabsdeltager vederlægges med andet end aktier i det eller de modtagende selskaber, og som helt eller delvist ville være skattepligtig efter aktieavancebeskatningsloven ved salg af aktier i det indskydende selskab.

En spaltning uden tilladelse kan heller ikke gennemføres, hvis værdien af tildelte aktier med tillæg af en eventuel kontant udligningssum ikke svarer til handelsværdien af de overførte aktiver og passiver.

Herudover er der indført en værnsregel om "maskeret salg", som indebærer, at der ikke kan gennemføres en skattefri spaltning uden tilladelse ved spaltninger, hvor minoritetsaktionærer i det indskydende selskab i mindre end 3 år bliver majoritetsaktionærer i det modtagende selskab.

Spaltning uden tilladelse er således formentlig kun relevant i følgende situationer:

- I forbindelse med etablering af personlige holdingselskaber til aktionærer, der alle har ejet deres aktier i driftsselskabet i mindst 3 år, herunder via såkaldte kombinationsomstruktureringer, hvor der først gennemføres en skattefri aktieombytning med aktier i et nystiftet holdingselskab, og derefter en skattefri ophørsspaltning af holdingselskabet.
- Ved spaltninger, hvor tilladelse ikke kan påregnes meddelt, for eksempel visse spaltninger af "pengetanke" og visse spaltninger, som er begrundet i uenighed mellem aktionærerne (skilsmisssituationer med videre). Kravet til forholdet mellem aktiver og gæld skal opfyldes, og eventuelle værdiansættelsesproblemer bør afklares ved indhentning af bindende svar.

Skattefri tilførsel af aktiver

Reglerne om skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse er opbygget på samme måde som reglerne om skattefri spaltning uden tilladelse.

Det har blandt andet den betydning, at de objektive krav om, at det tilførte skal udgøre en gren af en virksomhed, og at det indskydende selskab udelukkende må vederlægges med aktier i det modtagende selskab, også skal opfyldes ved tilførsel af aktiver uden tilladelse.

Hvis en tilførsel af aktiver gennemføres uden tilladelse, skal det modtagende selskab senest samtidig med indgivelsen af selvangivelsen for det indkomstår, hvor tilførslen er gennemført, give skattemyndighederne oplysning om, at selskabet har deltaget i en tilførsel af aktiver uden tilladelse.

Desuden skal de endelige, selskabsretlige dokumenter indsendes senest en måned efter vedtagelsen af tilførslen.

Ved en tilførsel af aktiver uden tilladelse, skal de aktier, som det indskydende selskab ejede i det modtagende selskab inden tilførselstidspunktet også anses for erhvervet på tilførselstidspunktet.

De eksisterende aktier i det modtagende selskab får således et nyt anskaffelsestidspunkt, og kan derfor først afstås skattefrit efter yderligere 3 års ejetid.

Reglerne om skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse fremstår som meget anvendelige regler og udgør en reel forenkling.

Spaltning uden tilladelse

Objektive krav

Nyt anskaffelsestidspunkt

Aktuelle datoer

29. juni 2007

Indskud på ophørspension.

30. juni 2007

Selvangivelsesfrist for selskaber og fonde med kalenderårsregnskab.

For selskaber og fonde, hvis regnskabsår udløber i perioden fra den 1. februar 2007 til den 31. marts 2007, er fristen den 1. august 2007 – ellers 6 måneder efter regnskabsårets udløb.

1. juli 2007

Selvangivelsesfrist for bogførings- eller regnskabspligtige personer – herunder personer, der anvender virksomhedsordningen, deltager i anpartsprojekter eller har udenlandsk indkomst.

Selvangivelsesfrist for ægtefæller til ovennævnte personer.

Hvis den udvidede selvangivelse ikke indsendes rettidigt, skal der betales et skattetillæg, selv om SKAT har alle oplysninger via servicebrevet.

2. juli 2007

Restskat på 40.000 kr. og derunder kan indbetales uden procenttillæg.

Den del af en eventuel restskat, der ligger over 16.800 kr., opkræves i september, oktober og november 2007 med et tillæg på 7 %. Den del, der ligger under 16.800 kr., indregnes sammen med procenttillægget i forskudsskatten for 2008.

Aktuelle satser

Mindsterenten for perioden 1. januar – 30. juni 2007 udgør 3 % p.a.

Diskonto:

09.11.01 – 05.12.02.....	3,25 %
06.12.02 – 06.03.03.....	2,75 %
07.03.03 – 05.06.03.....	2,50 %
06.06.03 – 01.12.05.....	2,00 %
02.12.05 – 02.03.06.....	2,25 %
03.03.06 – 08.06.06.....	2,50 %
09.06.06 – 03.08.06.....	2,75 %
04.08.06 – 05.10.06.....	3,00 %
06.10.06 – 07.12.06.....	3,25 %
08.12.06 – 08.03.07.....	3,50 %
09.03.07 –	3,75 %

Gulpladebiler

Folketinget og SKAT har på det seneste rettet stor opmærksomhed mod biler og bilordninger. Særligt gulpladebiler har været i fokus.

Medarbejdere, der kører i gulpladebiler stillet til rådighed af en arbejdsgiver, bliver beskattet vidt forskelligt alt afhængig af den kørsel, der foretages i bilen. Momsreguleringen for virksomheden er ligeledes afhængig af kørslen.

Såvel beskatning af medarbejderen som de momsmæssige konsekvenser kan henføres til nedenstående "alternativer":

- Privat kørsel i almindelige gulpladebiler
- Privatkørsel i specialindrettede gulpladebiler
- Kørsel til midlertidige eller skiftende arbejdssteder
- Kørsel i relation til vagtordninger
- Leasede gulpladebiler

Fra den 3. juni indføres en ordning, hvor efter gulpladebiler, der benyttes privat, skal forsynes med en særlig mærkat. Ordningen omfatter gulpladebiler under 4 tons.

Mærkaten udleveres af SKAT, når bilen bliver registreret til privat eller blandet privat og erhvervmæssig brug. Hvis bilen allerede er registreret, tilsendes mærkaten den registrerede ejer.

Hus i udlandet

Er man fuldt skattepligtig til Danmark og har hus, sommerhus, fritidshus eller ejerlejlighed i udlandet, skal man selvangive det til SKAT - også selv om man selvangiver og betaler udenlandsk skat af ejendommen. Eventuelle lejeindtægter skal ligeledes selvangives.

Der skal muligvis også betales dansk ejendomsværdiskat af den udenlandske ejendom. Det afhænger af, i hvilket land den udenlandske ejendom ligger, og om Danmark har skatteaftaler om formueskat med det pågældende land.

Hvis der skal betales dansk ejendomsværdiskat af den udenlandske ejendom, kan man altid få modregnet betalt, udenlandsk ejendomsværdiskat, der ligner den danske ejendomsværdiskat.

– er en videnbaseret sammenslutning af uafhængige, statsautoriserede revisionsfirmaer:

Busch-Sørensen

Statsautoriseret revisionspartnerselskab
Århus / Skanderborg

cityrevision

statsautoriseret revisionspartnerselskab
Århus

Grønlands Revisionskontor A/S

Statsautoriserede revisorer
Nuuk

Gunni Pedersen

Statsautoriseret Revisionsaktieselskab
København

Haugbyrd, Faurum & Andersen

Statsautoriseret Revisionsaktieselskab
Frederiksberg

Kresten Foged

Statsautoriseret Revisionsaktieselskab
København

Krøyer Pedersen

Statsautoriserede revisorer I/S
Holstebro / Struer

Kvist & Jensen

Statsautoriserede revisorer A/S
Randers / Hammel / Hadsund / Grenaa / Hadsten

Revisionskontoret Lemvig-Thyborøn

Statsautoriseret revisionsaktieselskab
Lemvig / Thyborøn

H. Martinsen

Statsautoriseret revisionsaktieselskab
Esbjerg / Grindsted / Kolding / Tørring / Vardø / Vejen / Vejle

Nielsen & Christensen

Statsautoriseret Revisionspartnerselskab
Aalborg / København / Sæby / Aars

Partner Revision

Statsautoriseret revisionsaktieselskab
Brande / Galten / Herning / Ikast / Jelling / Ringkøbing / Silkeborg / Skjern / Tarm

PKF Munkebo Jensen Vindelev

Statsautoriseret Revisionsaktieselskab
Glostrup

PKF Revisorsamvirket

Statsautoriseret Revisionsaktieselskab
Herlev

Qurios

Statsautoriseret Revisionsinteressentskab
Horsens

Revision Syd

Statsautoriserede revisorer I/S
Nykøbing F

RIR Revision

Statsautoriserede revisorer I/S
Roskilde / Holbæk

Sønderjyllands Revision

Statsautoriseret revisionsaktieselskab
Aabenraa / Padborg / Sønderborg

Ullits & Winther

Statsautoriserede revisorer I/S
Viborg

Redaktion: Jens Skovby (ansv.), Thomas Bjerrehus.
Redaktionen er afsluttet den 23. maj 2007.

Vi tager forbehold for fejl og mangler i vort referat af lovgivning med mere, og vi påtager os intet rådgivningsansvar uden forudgående konsultation vedrørende de omhandlede emner. Eftertryk af hele artikler med kildeangivelse tilladt.